Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и р. кат. свитъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неспечатанѣ вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 258. Субота 16 (28) падолиста 1891. Рокъ I.

„Дахъ свѣта“ въ россійскôмъ свѣтлѣ.

О россійскôмъ походѣ до Паміру, званого также „Дахомъ свѣта“, подае теперь „Новое Время“ перше обширне справоздане россійске. Зъ справозданя сего выходить, що начальникъ области Фераґана дôставъ приказъ вôдъ туркестаньского ґен.-ґубернатора выбрати ся въ походъ до россійскои части Паміру длятого, що до сего краю, позаякъ тамъ нема точно означенои границѣ анѣ властей россійскихъ, пхали ся часто Хинцѣ и Афґанцѣ. Треба отже вôдъ часу до часу имъ наглядымъ способомъ пригадувати, що се край россійскій.

Дня 21-го липня с. р. выбрала ся отже експедиція зложена зъ пѣшого войска и козакôвъ пôдъ проводомъ полковника Іонова и выйшовши зъ Боръ-Даба стапула насампередъ надъ рѣкою Алічуръ. Зъ вôдси пустивъ ся Іоновъ зъ козаками надъ рѣку Памiръ и озеро Сорь-Кулъ. Була то дуже тяжка дорога, бо треба було переходити вывозами лежачими въ горахъ 14 до 19 тысячѣвъ стôпъ высоко. Походъ пôшовъ вôдтакъ на полудневый всхôдъ. По дорозѣ стрѣтивъ вôнъ досить богатыхъ кочуючихъ Кірґізôвъ. Обôйшовши полудневовсхôдный конецъ россійскои области, прийшовъ Іоновъ зъ своимъ вôддѣломъ до мѣсцевости Ґумбесъ Басан, тамъ де рѣка Бахджіръ впадае до рѣки Ваханъ-Дарья. Вывозомъ лежачимъ на всхôдъ вôдъ Даркоту, про котрый згадують подорожники, але котрымъ ще доси нѣхто не переходивъ, перейшовъ Іоновъ зъ козаками черезъ горы Гіндукушь и дôставъ ся ажь до жерелъ рѣки Инду. Дальше ити вже не мавъ приказу.

Вертаючи до Ґумбесъ-Басан стрѣтивъ Іоновъ анґлійского капітана Юнґгавзбанда, котрый хотѣвъ ити зъ Кашґару черезъ Ваханъ до Индій. Іоновъ повитавъ Анґлійця дуже чемно, але все таки не пустивъ его черезъ россійску область и казавъ ему назадъ вертати до Кашґару, а то длятого, що вôнъ не мавъ россійского паспорту. Юнґгавсбандъ давъ слово чести, що послухае Іонова и розпращавъ ся сердечно зъ Россіянами.

Зъ Ґумбесъ-Басан пôшовъ Іоновъ на пôвнôчь до озера Сорь-Кулъ. Дорога вела страшно высокими скалами. Зъ пôвнôчнои стороны бувъ такъ стрôмкій ожеледець, що не можна було нѣякъ по нѣмъ зойти въ долину. То було 18 серпня. Треба було вертати ся назадъ и обходити дуже прикрыми дорогами, щобы перейти черезъ вывôзъ Бендеръ. Наконець станувъ Іоновъ зъ козаками дня 20 серпня въ Сорь-Кулсенъ а опôсля въ Соме надъ рѣкою Алічуръ и тутъ оба вôддѣлы знову получили ся. Тутъ явивъ ся знову оденъ Анґлієць, поручникъ Давідзонъ, котрый также не мавъ паспорту. Тамъ прийшовъ бувъ також оденъ хиньскій мандаринъ, котрого Россіяне угостили а вôдтакъ сказали, що хиньска залога мусить уступити ся зъ россійскои области. Мандаринъ признавъ справедливôсть того жаданя и приказавъ залозѣ уступити ся.

Поворотъ до Марґелану бувъ надзвычайно трудный. Богато коней погинуло, бо не було пашѣ; конѣ погубили були пôдковы и богато зъ нихъ попадало зô всѣмъ тымъ, що несли, зъ высокихъ скалъ у дебры. Тымъ способомъ пропавъ бувъ цѣлый запасъ сухарѣвъ. Дня 11 вересня станувъ походъ въ Марґеланѣ. Вôддѣлъ козакôвъ зробивъ за той часъ 18.000 верстъ або 240 миль дороги.

Спôльнѣ Делеґаціи.

Справоздане комісіи буджетовои австрійскои Делеґаціи о преліминари міністерства справъ заграничныхъ на 1892 р., звучить въ загальнôй своѣй части такъ:

Комісія буджетова радила основно надъ предложенемъ ц. и к. Міністерства справъ заграничныхъ и при сѣй нагодѣ вôдбула ся дискусія, въ котрôй п. Міністеръ обговорювавъ політичну ситуацію, въ якôй австро-угорска монархія теперь находить ся, и вôдповѣвъ на кôлька поставленыхъ ему пытань.

Що до Найвысшои Престольнои Бесѣды, заявивъ п. Міністеръ, що и зъ всѣхъ ей поясненѣ, якѣ она знайшла въ публичнôй опініи. треба лишь то одно уважати за правдиве, що въ тôй найласкавѣйше удѣленой вôдповѣди, напевно не можна знайти причины до пересадного занепокоеня.

Комісія зъ вдоволенемъ приняла до вѣдомости заявлене п. Міністра, що мимо небезпечности, яка все ще грозить загальнôй ситуаціи політичнôй, не выключена надѣя, що вôдповѣдно загальнôй потребѣ мира, для державъ и народôвъ, настане тревало мирный станъ. Позаякъ п. Міністеръ мôгъ выразне сконстатувати, що въ теперѣшнôй

Чи будуть люде колись лѣтати?

(Дальше.)

Дивна то рѣчь, зъ якою енерґіею, пильностію и вытревалостію придумують люде способы, щобы нищити и руйнувати не лишь дѣла природы але и свои власнѣ! Чи въ тôмъ змаганю чоловѣка, ако найвысше зорґанізованои частины природы, проявляесь лишь найсильнѣйше то ей загальне и вôдвѣчне правило, пôсля котрого все мусить гинути и щезати, щобы на его мѣсце станулo нове, котрого по якôмсь часѣ мае стрѣтити знову така сама судьба?

Така гадка насуваесь мимоволѣ, коли застановимось надъ практичнымъ зужиткованемъ вынаходу бальонôвъ. Ледви що люде знайшли способъ пôднимати ся за помочею бальонôвъ въ гору; ще й не научились нимъ добре и безпечно лѣтати: а вже стали думати надъ тымъ, якъ бы то выкористати его въ военныхъ цѣляхъ та при его помочи не лишь слѣдити за военными рухами ворога, але й ужити его безпосередно до войны, побивати зъ него ворога и нищити нимъ зъ горы его крѣпости, коли зъ долины не можна до нихъ приступити. Першій бальонъ пущено въ 1783 р. и того ще самого року написавъ французскій поручникъ вôдъ женi, Месніе, розвѣдку о уживаню бальона въ военнôй службѣ. Въ слѣдуючôмъ роцѣ основано вже навѣть въ Медонѣ коло Парижа институтъ для воздухоплавцѣвъ (аеростіерôвъ) и утворено наразѣ двѣ компаніи такихъ аеростіерôвъ пôдъ проводомъ капітана вôдъ женi Кутеля. Въ Медонѣ роблено бальоны до военныхъ цѣлей, але не пускано ихъ свобôдно, лишь привязувано довгою линвою до землѣ; були то такъ званѣ „бальоны на припонѣ“ (ballon captiv).

Першій разъ ужито бальонôвъ въ военныхъ цѣляхъ пôдчасъ великои революціи французскои. Ґен. Шанзель, комендантъ крѣпости Конде, котру обступивъ бувъ зъ своимъ войскомъ князь Кобурґскій, хотѣвъ въ 1793 р. дати малымъ бальономъ знати ґен. Дампієрови о своѣмъ прикрôмъ положеню, але бальонъ дôставъ ся зъ депешою въ руки ворога. Се однакожь не вôдстрашило Французôвъ вôдъ дальшихъ пробъ зъ бальонами а згаданый повысше комендантъ аеростіерôвъ робивъ немалу прислугу французскôй арміи, слѣдячи зъ бальона за рухами ворога. Такъ слѣдивъ вôнъ въ Мобежь за рухомъ австрійскои арміи и дававъ знати французкимъ ґенераламъ або знаками, або скидавъ зъ бальона мѣшочки пѣску, въ котрыхъ були депешѣ. Такъ само роблено пôдчасъ битвы коло Шарльроа и коло Моґунціи. Коли однакожь коло сего мѣста буря бальонъ пôрвала, залишено его уживати въ войнѣ а Наполеонъ I вернуши зъ Египту велѣвъ школу воздухоплавцѣвъ въ Медонъ замкнути и скасувавъ компаніи аеростіерôвъ.

Въ 1812 р. зробили були Россіяне великій бальонъ и хотѣли зъ него кидати бомбы на французôвъ, але и то имъ не удало ся. Такъ само не повела ся и проба Австрійцѣвъ въ 1849, коли они пôдчасъ облоги мѣста Венеціи хотѣли паперовыми бальонами пускати бомбы на мѣсто, бо вѣтеръ загнавъ тѣ бальоны таки на саму австрійску армію. Въ австрійско-италіяньскôй войнѣ въ 1859 р. уживавъ Наполеонъ III бальонôвъ пôдчасъ битвы коло Сольферіно, але також безъ успѣху бо лишь воздухоплавцеви Надарови удалось було здоймити, и то дуже нѣвыразну, фотоґрафію зъ позицій австрійскои арміи. Зъ трошки бôльшимъ хôсномъ уживано бальонôвъ на припонѣ въ Америцѣ въ рокахъ 1861 до 1865, щобы середъ тамошныхъ пралѣсôвъ можна було лекше слѣдити за рухомъ ворожого войска.

Найбôльше однакожь уживано бальонôвъ пôдчасъ облоги Парижа въ нѣмецко французскôй войнѣ; бальоны робили тогди дѣйстно немалу прислугу обляженымъ Французамъ. Въ Парижи були пôдъ ту пору чотири бальоны на припонѣ, зъ котрыхъ Французы слѣдили за рухомъ нѣмецкои арміи. Опôсля устроивъ бувъ директоръ почтъ, Раппонъ, формальну почту бальонову. За часъ цѣлои облоги пущено зъ Парижа не менше лишь 64 великихъ бальонôвъ, котрѣ вывезли зъ мѣста 155 людей, а мѣжь тыми и славного орґанізатора французскои арміи народнои, Ґамбетту. Дальше перевезено 10 тысячѣвъ кільоґрамôвъ всѣлякихъ депешь и приватныхъ листôвъ и 363 голубôвъ почтовыхъ. Зъ тыхъ бальонôвъ зловили Нѣмцѣ 6 зъ 15 людьми, а 2 пропали безъ слѣду.

Вôдъ сего часу почало правительство французске, а за нимъ правительства и другихъ

хвили нема нѣякои грôзнои політичнои справы спорнои и нема такожь поважнои причины до занепокоєня, и позаякъ управа справъ заграничныхъ старає ся о то, щобы розважною політикою удержати въ Европѣ дотеперѣшный станъ: то можна сказати, що надѣя, що вôйна, котрои нѣхто не хоче, буде дѣйстно усунена, єсть неоправдана.

Дальше давъ п. міністеръ въ комісіи завѣрене, що нашй вôдносины до всѣхъ державъ суть зовсѣмъ мирнй. Черезъ однодушне вôдновлене тридержавного союза проявила ся въ політицѣ Австро-Угорщины, Нѣмеччины и Италіи одностайнôсть, сприяюча гадцѣ мира. Такожь и при сѣй нагодѣ стрѣтивъ п. міністеръ повну згоду и довѣріє верховодячихъ мужѣвъ державъ сполученыхъ зъ нами.

Зъ великою рѣшучостію и недвозначною ясностію зазначивъ п. міністеръ нашй вôдносины до Туреччины и державъ балканьскихъ и сказавъ, що Австро-Угорщина не має тамъ нѣякои иншои цѣли лишь ту, щобы удержати тамъ утвореный берлиньскою угодою станъ. Наше правительство розпоряджає лишь Боснôю и Герцеґовиною, признаными нашôй державѣ всѣми державами, репрезентоваными на берлиньскôмъ конґресѣ; але оно не думає о дальшôмъ здобуваню краѣвъ и дальше посуватися. То заявлане п. міністра приняла комісія зъ великимъ вдоволенемъ и можна сподѣватись, що переконане о безкористовнôй и честнôй політицѣ Австро-Угорщины супротивъ краѣвъ балканьскихъ, зробить собѣ поволи чимъ разъ дальше дорогу.

На одно пытане, поставлене въ комісіи, сказавъ п. міністеръ, що становище султана, котрый має обовязокъ стерегти Дарданелѣвъ, єсть не мало трудне. Завдяки розважности сего монарха и его печаливости удалось єму не лишь выбороти Туреччинѣ въ послѣдныхъ рокахъ користнѣйше становище, але и вырынувшу въ послѣдныхъ часахъ спорну справу що до перепустки кораблѣвъ россійскои фльоты на вдоволене обохъ сторôнъ залагодити. При тôмъ розходило ся о означене маючихъ перепускати ся кораблѣвъ плывучихъ пôдъ торговельною фляґою а не о интерпеляцію мѣродайныхъ угодъ. Способъ залагодженя сеи справы приняло ц. и к. правительство до вѣдомости и сконстатувало такъ само якъ и другй державы, що Дарданелѣ мають бути для военныхъ кораблѣвъ замкненй. Наслѣдкомъ нашои політики супротивъ державъ балканьскихъ єсть, що нашй вôдносины до Туреччины суть дуже добрй.

Обговорюючи нашй вôдносины до поменшихъ сусѣдныхъ державъ на полудневôмъ всходѣ монархіи запримѣтивъ п. міністеръ, що змѣны правительствъ и партій не могли вплынути на змѣну вôдносинъ до великои сусѣдной монархіи тымъ бôльше, що наше правительство приглядаєсь зъ якъ найбôльшимъ спокоемъ такимъ змѣнамъ. Пôдчасъ коли нашй вôдносины до Румуніи можна назвати зовсѣмъ вдоволяючими, то въ вôдносинахъ до Сербіи можна сконстатувати поправу и міністеръ може заповѣсти добрый успѣхъ маючôй заключити ся угодѣ торговельнôй зъ сею державою. Зъ Болгаріею, котра правильно и постôйно розвиває ся, позôстали вôдносины тй самй, а хочь міністеръ не уважає за вôдповѣдне, щобы справу признаня князя теперь порушати, то все таки стоить вôнъ при тôмъ, що треба того бажати.

Изъ всѣхъ заявлень п. міністра набрала комісія переконаня, що чинники вôдповѣдаючй за ведене політики мають причину уважати ситуацію за взглядно вдоволяючу. Комісія має повну надѣю, що п. міністрови удасть ся и на будуче сповняти такъ само осторожно розважно и консеквентно свôй урядъ якъ сповняє его вже черезъ десять лѣтъ, а признаючи его заслуги высказує єму свою найгорячѣйшу подяку.

На вчерашнôмъ повнôмъ засѣданю угорскои Делеґаціи становъ на порядку дневнôмъ буджетъ міністерства справъ заграничныхъ. Референтъ Фалькъ заявивъ въ своѣмъ справозданю, що Австро-Угорщина приймає безъ застереженя теперѣшный порядокъ правный въ Европѣ и прилучаєсь до миролюбивыхъ державъ. — Ґр. Апоній сказавъ, що приймає буджетъ, бо годить ся взагалѣ зъ напрямомъ австро-угорскои політітики заграничнои. Впрочôмъ всѣ партіи годять ся на союзъ зъ Нѣмеччиною и Италіею. Результаты дотеперѣшнои пасивнои політики суть вдоволяючй, якъ: скрѣплене силы фінансовои, тѣснѣйша звязь Монархіи зô своими союзниками а вкôнци и то, що Нѣмеччина готова пôдпирати нашй интересы на Всходѣ. — Кольоманъ Тіша промавлявъ за тымъ, щобы Австро-Угорщина интервеніювала чинно въ користь Болгаріи. Наконецъ ухвалено п. міністрови справъ заграничныхъ повне вотумъ довѣрія.

Рада державна.

24-те засѣдане Палаты пословъ зъ д. 26 падолиста 1891 р.

Въ Палатѣ пословъ вела ся вчера дальша дебата буджетова а именно надъ податкомъ ґрунтовымъ. Послы: Пфайферъ, Раммеръ, Роґль, Шорнъ и Форманекъ промавляли за зниженемъ сего податку. Представитель правительства Бемъ заявивъ, що правительство займає ся вже сею справою а міністеръ фінансôвъ предложить незадовго проектъ закона користный для селянъ.

Опôсля промавлявъ ще пос. Гарнгафтъ и домагавъ ся змѣны приписôвъ екзекуційныхъ. — Посолъ Вайґель порушивъ справу надужить мытовыхъ въ Краковѣ и домагавъ ся лѣпшого умѣщеня уряду мытового тамъже и збôльшеня числа тамошныхъ урядникôвъ. — Посолъ Абрагамовичь жадавъ, щобы контрольнй годинники для всѣхъ галицкихъ горалень фабриковано въ краю — Пос. Найвіртъ въ довшôй промовѣ порушивъ справу змонополізованя силы електричнои доказуючи, що електрику буде можна незадовго робити при помочи силы воды и она выпре зовсѣмъ силу пары. Правительство змонополізувавши силу електричну, могло бы єи вôднаймати, зъ чого мало бы величезнй доходы и могло бы тогди значно зменшити податки. — Репрезентантъ правительства вôдповѣвъ, що правительство возьме пôдъ розвагу сей проектъ Найвірта. По сѣмъ ухвалено роздѣлы: Податки посереднй и податокъ шинковый.

Пос. Робичь и товаришѣ ставили внесене на змѣну закона о приналежности. — Пос. Гавкъ и товаришѣ интерпелювали міністра справъ внутрѣшныхъ въ справѣ обнятя заряду бюра вѣденьскои біржи въ зарядъ державный. На сѣмъ закôнчено засѣданє, а слѣдуюче назначено на нинѣ.

Дописъ.

Зъ Жулина коло Стрыя.

(Огонь въ жулиньскôй церквѣ).

Дня 20 с. м. въ день св. Михайла, коли люде въ Жулинѣ выйшли около 2 год. зъ полудня зъ Хвалы Божои, мѣсцевый отецъ

великихъ державъ, звертати бôльшу увагу на ужитокъ бальона пôдчасъ вôйны. Въ Франціи заведено въ Медонъ на ново школу воздухоплавцѣвъ и уформовано вôддѣлы аеростієрôвъ. Въ парку Шале, въ Медонъ, знаходить ся найбôльша и найлѣпше устроєна роботнѣ бальоновъ въ цѣлôмъ свѣтѣ. Коло тои роботни стоять величезнй шопы и ремізы, въ котрыхъ стоять вже готовй наповненй бальоны. Кождый французскій корпусъ має свôй вôддѣлъ аеростієрôвъ, котрый возить за нимъ на пятьохъ возахъ бальонъ, сѣтку бальонову, човенце и машину до робленя сѣрководня, котрымъ бальонъ наповняє ся; дальше котву и 500 метрôвъ довгу линву, котрою бальонъ привязує ся до землѣ, а наконецъ ще малу машину парову, котра розпускає линву и пускає бальонъ въ гору, або звиває єи на валокъ и стягає бальонъ въ долину. Подôбнй вôддѣлы бальоновй заведено такожь при арміяхъ австрійскои, нѣмецкôй, россійскôй, италіяньскôй и ин. Нѣмецкій вôддѣлъ бальоновый єсть прилученый до полку зелѣзничого и стоить пôдъ проводомъ одного офіцира женійного.

Въ теперѣшну пору ведуть ся розслѣды головно въ тôмъ напрямѣ, якъ бы зъ однои стороны зробити зъ бальона оружіє военне, а зъ другои забезпечитись вôдъ него и зробити его нешкôдливымъ. Мы вже згадували про то, якъ въ 1849 р. австрійске войско хотѣло за помочею бальоновъ кидати бомбы на Венецію. Тогди були два австрійскй офіциры вôдъ артілеріи, братя Ухаціюсы, котрй сею справою займали ся. Проба, роблена того року зъ бомбами бальоновыми коло Вѣдня, вправдѣ удала ся була, але практичный ужитокъ показавъ ся не лишь безуспѣшный, але навѣть шкôдливый. Вôдъ того часу роблять ся все ще дальшй розслѣды, але держать ся въ такъ великôй тайнѣ, що хиба про нихъ буде можна довѣдатись ажь въ случаю якоись великои вôйны. Найбôльше ще звѣстный проектъ нѣмецкого инжиніра, воздухоплавця Родека, пускати торпеды зъ бальоновъ.

Родекъ займавъ ся сею справою вôдъ 1882 р. и придумавъ два роды бальоновъ торпедовыхъ: „електричнй кольонны торпедовй“ и воздушнй „торпеды зъ приладомъ годинниковымъ“. Електрична кольонна торпедова складаєсь зъ великого головного бальона, котрый має човенце, до котрого всѣдає капітанъ и два его помôчники. Разомъ зъ тымъ бальономъ пôднимають ся въ гору три або чотири, бôльше якъ о половину меншй, бальоны торпедовй, робленй зъ бавовнянои матеріи, абы недорого коштували. До сѣтки сихъ бальоновъ єсть причѣплена чотирогранна скринка, въ котрôй знаходить ся приладъ, до котрого єсть причѣпленый торпедо. Той приладъ єсть такъ зробленый, що вôдъ него идуть дроты до електричнои батеріи, котра мѣстить ся въ човенци головного бальона. Самижь торпеды суть металевй и выглядають якъ великй бомбы въ видѣ грушки, наповненй або дінамітомъ або стрѣльною бавовною. Въ однôмъ такôмъ торпедѣ мѣстить ся 50 або и 75 кільо выбуховои матеріи и вôнъ має ще въ ширшôмъ кôнци такій приладъ, що коли упаде на землю и вдарить ся сильно, то въ однôй хвили запалює въ нѣмъ выбухову матерію, розскакуєсь на куснѣ и розкидає ще якихъ 100 дінамітовыхъ набоѣвъ на всѣ стороны, котрй зновъ собѣ запалюють ся и такъ выкликують страшенный выбухъ, котрый все нищить.

Закимъ така торпедова кольонна пустить ся въ гору, треба ще розвѣдати, въ котру сторону вѣє въ горѣ вѣтеръ. Въ тôй цѣли пускає ся въ гору маленькій бальоникъ т. зв. пільотовый. Торпедова кольонна пускає ся отже зъ тои стороны н. пр. надъ неприятельску крѣпость, зъ котрои вѣтеръ може бальоны понадъ ню занести. Коли бальоны опинять ся надъ крѣпостею, спускає капітанъ зъ головного бальона торпеды по одному на крѣпость. Въ тôй хвили, коли капітанъ пустивъ торпедо, пôдносить ся бальонъ дуже скоро въ гору и пукъ бы, колибъ вôдповѣдный приладъ не отворивъ въ нѣмъ горѣшну кляпу и не выпускавъ зъ него ґазъ. Бальонъ починає тогди поволи спадати и его можна по якôмсь часѣ зновъ зловити. Головный бальонъ сповнивши свою задачу летить дальше и стараєсь спустити ся на таке мѣсце, де бы его неприятель не досягнувъ.

Другій рôдъ воздушныхъ торпедôвъ єсть впрочôмъ зовсѣмъ подôбный до попередного, лишь бомбы не вôдчѣпляють ся вôдъ бальона електрикою; торпеды причѣпляють ся тутъ до скринки, въ котрôй наставляєсь приладъ годинниковый на тôй часъ, въ котрôмъ торпедо має вôдчепитись вôдъ бальона. Того рода торпеды суть дешевшй, але за то и менше практичнй.

Щобы кождои хвилѣ можна скористати зъ догôдного вѣтру, то уставляєсь поза обля-

духовный зъ дякомъ и паламаремъ, котрый погасивъ свѣтло въ церквѣ, удались до одного господаря на парастасъ въ хатѣ. Въ церквѣ ще лишивъ ся бувъ тутешный господарь Иванъ Бурынъ молити ся и правдоподобно засвѣтивъ собѣ свѣчку на побôчнôмъ вôвтари передъ образомъ св. Іоана Хрестителя, и або при обясненю або при гашеню тои свѣчки мусѣвъ впасти тлѣючій кнôтъ на вôвтарь, зъ чого повставъ около 3 год. зъ полудня огонь, котрый дѣти побачили въ часѣ, коли вже дымъ почавъ добуватись зъ церкви. Богомôльця вже въ церквѣ не було. На сумный знакъ дзвона збѣгли ся люде, надôйшли и отецъ духовный и угасили огонь. Згорѣли книжки богослужебнї, побôчный вôвтарь и образъ св. Іоана Хрестителя. Шкода выносить надъ 100 зр. Велике щасте, що огонь завчасу добачено, бо при сильнôмъ полудневo-заходнôмъ вѣтрѣ была бы половина долѣшного села пôйшла зъ дымомъ. Церковъ не єсть убезпечена, хотяй въ селѣ нашôмъ єсть кôлька господарôвъ, що асекуруютъ ся; здає ся, що лишь необачнôсть комитету церковного тому винна, що церковъ не асекурована. Треба тутъ ще додати, що тутешна громада не має жадныхъ приладôвъ до гашеня огню, и длятого на случай нещастя, полишена лишь опецѣ Божôй. Часъ, щобы громада постаралась о прилады огневѣ и такъ забезпечилась на всякій выпадокъ. Такожь не належить лишати богомôльця въ церквѣ, коли вже всѣ люде повыходять, бо то вже другій такій выпадокъ черезъ того самого богомôльця въ нашôй церквѣ.

Перегляд политичный.

Вся прас[а] австрійска обговорює теперь внесенє Пленера о зниженю податку зарббкового и зъ выимкою нѣмецко-лібералвнои прасы признає майже загально, що внесене се мало бôльше значѣнє политичне якъ економичне. Пôдносять такожь и то, що при першôмъ голосованю удалося Нѣмцямъ побѣдити лишь при помочи Молодочехôвъ. Цѣкавый бувъ складъ бôльшости, котра першій разъ голосувала за внесенємъ Пленера: она складалась зъ 100 членôвъ нѣмецкои лѣвицѣ, 30 Молодочехôвъ, 14 Нѣмцѣвъ нацiоналôвъ, 9 членôвъ клюбу Короніного, 7 антисемітôвъ, 3 членôвъ клюбу моравского и 3 дикихъ. Противъ внесеня голосували: 59 членôвъ клюбу Гогенварт[а], 43 Поляковъ, 11 дикихъ, 6 членôвъ клюбу моравского, 5 Русинôвъ и 2 антісемітôвъ.

Австрійска Делеґація вôдбуде нинѣ засѣданє, на котрôмъ залагодить буджетъ міністерства справъ заграничныхъ, спôльного міністерства фінансôвъ, найвысшои палаты обрахунковои и позицію „мыто". — Угорска Делеґація закôнчить мабуть вже дня 3 грудня свою сесію.

Зъ Петербурга доносять, що царь приказавъ выдати зъ власныхъ доходôвъ 50 міліонôвъ рублѣвъ для голодуючихъ. Колибъ се было правда, то можна бы вносити, що въ Россіи наставъ дѣйстно страшный голодъ.

До Berl. Tagbl. доносять зъ Петербурга, що царь мавъ передъ многими особами сказати: „Я стративъ вѣру въ Вишнеградского", але коли Вишнеградскій подавъ ся до димісіи, царь ей не принявъ, кажучи: „Будьсьте міністромъ за добрыхъ часôвъ, будьтежь нимъ и въ тыхъ часахъ тяжкихъ".

До Daily Chronicle доносять зъ Шанґаю, що забуреня въ Монґоліи и иншихъ провінціяхъ хиньскихъ мають характеръ поважнѣйшій, нѣжь се зразу доносили. Навѣть недалеко столицѣ повставъ бунтъ, а повстанцѣ скрѣпленѣ кôлькома шкадронами кавалеріи, идуть на Пекинъ. Такожь кôлькохъ мандаринôвъ прилучило ся до повстанцѣвъ, проти котрыхъ выслано цѣсарске войско.

Новинки.

— **Громадѣ Мартинôвъ старый,** въ повѣтѣ рогатиньскôмъ, жертвувавъ Є. Вел. Цѣсарь на докôнченє будовы церкви 50 зр.

— **Є. Цѣс. и Кор. Высокôсть Архікнязь Леопольдъ Сальваторъ** разомъ зъ Найдостойнѣйшою Архікн. Блянкою и Донечкою повернули вчера раннымъ поѣздомъ зъ Вѣдня до Львова. На двôрци повитали Ихъ-Высокостей Є. Ексц. п. Намѣстникъ ґр. Бадені, сов. Двору и директоръ поліціи п. Кшачковскій и корпусъ офіцирôвъ 11 полку артілеріи, котрого Є. Высокôсть Архікнязь є полковникомъ. Депутація офіцирôвъ вручила Єй Высокости Архікнягини Блянцѣ пишну китицю.

— **Є. Ексц. и Намѣстникъ ґр. Бадені** візитувавъ оногди філію ґімназіи Франц. Іосифа въ Бернардиньскôмъ будынку и бувъ въ Ia клясѣ на лекціи латины проф. Даниловича, въ VI-б на нѣмецкôмъ проф. Стефановича, въ II-в на лекціи исторіи природнои проф. Шнайдера а въ I-д на лекціи нѣмецкого языка проф. Бостля.

— **Именованя.** Ц. к. Міністерство торговлѣ въ порозумѣню зъ ц. к. міністерствомъ просвѣты именувало проф. ц. к. політехніки львôвскои, п. Ивана Франкого, и проф ц. к. школы промысловои въ Краковѣ п. Тита Бортника ексамінацiйными комісарями для кандидатôвъ до обслугъ сталыхъ машинъ паровыхъ, льокомобіль, льокомотивъ и паровыхъ машинъ на пароходахъ.

— **Въ справѣ побôльшеня стацій поліційныхъ** въ Галичинѣ вôдбула ся оногди конференція директорôвъ поліціи львôвскои и кракôвскои и представителѣвъ войсковости. Въ найблизшôмъ часѣ мають отворити на границѣ 10 новыхъ експозитуръ поліційныхъ.

— **Побôръ тютюну** изъ сегорôчныхъ зборôвъ въ Галичинѣ и на Буковинѣ розпôчне ся въ грудни с. р. и буде вôдбувати ся: въ Яголльници вôдъ 1 грудня 1891 р. до 30 сѣчня 1892 р; въ Монастирискахъ вôдъ 1 до 31 грудня с. р. а въ Заболотовѣ вôдъ 1 грудня с. р. до 30 сѣчня 1892 р. Заявленя до управы тютюну на 1892 р. можна вносити до кôнця лютого 1892 р. або пôдчасъ грудневои доставы тютюну въ державныхъ маґазинахъ або до комісарѣвъ скарбовои сторожи.

— **Базаръ имени Зибликевича** Громада мѣста Перемышля отворила сими днями торговлю, въ котрôй мають продавати ся выробы самй краєвй. Торговля называє ся „Базаръ имени Зибликевича" и має мѣжь иншими полотна зъ ткацкихъ варстатôвъ въ Хотинѣ, Блажовôй, Вилямовичахъ, коронки зъ краєвыхъ школъ въ Закопанôмъ и Канчузѣ, кошикарскй выборы зъ Виснича и майоліки зъ Коломыи.

— **Убійство**. Передъ львôвскимъ судомъ присяжныхъ вôдбула ся позавчора пополудни розправа противъ парубка зъ Прусъ Михайла Ґлѣя, обжалованого о убійство Іосифа Прайса. Ґлѣй, посваривши ся на весѣлю зъ Прайсомъ, зъ котрымъ до того часу навѣть приятелювавъ, ударивъ его кôлька разôвъ по головѣ такъ тяжко, що Прайсови пукла чашка, въ наслѣдокъ чого заразъ померъ а Ґлѣй самъ зголосивъ ся до львôвского суду и признавъ ся до злочину та просивъ о кару. До такого нещастя було бы певно не прийшло, якъ бы не тота нещаслива горѣвка. Парубки, Ґлѣй и Прайсъ, великй приятелѣ, попили ся на весѣлю и стали бити ся, але весѣльники ихъ розлучили. Та Ґлѣй не мôгъ забути жалю за зневагу вôдъ свого приятеля и пôдпивши собѣ ще лѣпше, выкликавъ Прайса пôдступомъ зъ хаты и тогди ему догодивъ. Свѣдки зôзнали, що оба парубки перше любили ся, нѣчого нѣколи межи ними не було. Трибуналъ увзглядивши то, засудивъ Ґлѣя на найнизшу кару, бо лишь на рôкъ тяжкои вязницѣ зъ дворазовою темницею черезъ 24 годинъ.

— **Св. Антôнъ.** Въ тутешнôй катедрѣ латиньскôй оногди приступивъ до 8-лѣтного хлопця, стоячого коло своєи матери, котра тамъ молила ся, — якійсь малый обôдранецъ и розпочавъ зъ хлопчикомъ бесѣду: „Ладный маєшь кожушокъ, се певно баранковый?" „Зъ баранкôвъ, та ще зъ астраханьскихъ!" вôдповѣвъ хлопецъ. „А шапочка такожь зъ астраханьскихъ?" „Такожь." „Ану покажи сюда! Ладна, дуже ладна, але онтой святый Антôнъ тамъ въ фрамузѣ має ще ладнѣйшу"... — Цѣкавый хлопчина хотѣвъ подивити ся на ладнѣйшу шапку у святого и пôдступивъ ближше, але якъ же здивувавъ ся, коли нѣ святого Антона въ астраханьскôй шапцѣ анѣ товариша и своєи шапки бôльше не побачивъ.

— **Убійство батька**. Въ Загôрю, вѣлицкого повѣта, два парубки Іосифъ и Войтѣхъ Клима убили въ ночи 16 с. м. колами зъ плотôвъ свого рôдного батька, Каспра, выкликавши его пôдступомъ зъ хаты. Злочинцѣвъ арештовано и вôдставлено до суду.

— **Катастрофа на зелѣзници**. Въ Россіи, при перестанку Домнино на зелѣзници орельско-рязаньскôй выхопивъ ся мѣшаный поѣздъ зъ шинъ на самôмъ мостѣ зелѣзничôмъ надъ рѣкою Олтуша и звaливъ ся въ рѣку. Въ катастрофѣ згинуло 20 подорожныхъ и трохъ людей изъ службы зелѣзничнои а 10 особъ єсть тяжко раненыхъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 27 падолиста. Вѣденьска ґазета урядова оголосила санкціонованый законъ о удержавненю зелѣзницѣ Короля Людвика и розпоряджене въ справѣ змѣны закона о значкованю служачихъ до мѣреня и важеня мѣръ, вагъ и бочокъ. — Архікн. Генрихъ занедужавъ на запаленє легкихъ.

Мадридъ 27 падолиста. Вѣсть, будьто бы королева реґентка думала зъ весною поѣхати до Берлина и Вѣдня, єсть безосновна.

Берлинъ 27 падолиста. Post обговорюючи промову цѣсаря Вільгельма до новобранцѣвъ, звертає увагу на то, що цѣсарь першій разъ вôдозвавъ ся о можливости внутрѣшнои борбы. — Арештовано тутъ банкіра Левіого за обманьства.

Господарство, промыслъ и торговля

Торгъ збôжемъ.

27 Падолиста	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	10·65 11 40	10 50 11·30	10·50 11·50	10·75 11·50
Жито	9·30 10 —	9·— —9 70	9·— —9 85	9·30 10.—
Ячмѣнь	6 58 – 8 —	6 50—7 50	6 40—7.50	6·75—8·—
Овесъ	7·— —7·50	6·80—7·25	—·— —·—	7·— —7·50
Горохъ	6 25 10·—	6·25 9·—	6·25 10 —	6·50 10 —
Выка	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Рѣпакъ	13.—13 50	13·—13 50	3·—13·25	13·25 13·75
Хмель	55·—60 —	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Конюшина чер.	42·—55 —	41 —54·—	45·—55·—	45 —55·—
Конюшина бѣла	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Оковита	19·70 20·50	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 19·70 до 20·50 зл.

Жито пошукує ся.

Хмель вôдъ 55·— до 60·— за 56 кильо.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

гаючимъ войскомъ у всѣхъ напрямахъ наповненй бальоны въ вôдповѣдно до того побудованыхъ шопахъ, а коли вôдтакъ бальонъ пускає торпеды, то войско дôстає знакъ, щобы або ловило бальонъ торпедовый або стерегло ся пущеного торпеда.

Въ тôмъ отже напрямѣ поробленo вже богато улѣпшень и може дуже легко бути, що найблизша вôйна покаже намъ такожь и вартôсть ужитку бальону пôдчасъ неи. Неменше такожь придумують ся способы, якъ вôдъ бальонôвъ торпедовыхъ боронити ся и якъ утрудняти ворогови комунікацію бальонами. То вже рѣчь дуже трудна. До военного бальона можна хиба лишь стрѣляти и его дѣравити, черезъ що вôнъ мусѣвъ бы спадати; але коли бальонъ пôднесе ся тысячь метрôвъ въ гору, то вже жадна куля его не досягне. Пôдчасъ облоги Парижа придумавъ бувъ Крупъ для нѣмецкои арміи окремй пушки до стрѣляня въ бальоны, та показало ся, що куля зъ нихъ долѣтала найдальше до 900 метрôвъ въ гору.

(Конецъ буде.)

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.